

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petiriste vrste po 6 kr., če se oznanilo jeterkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Pro domo.

IV.

„Pravičnim biti proti vsakemu, tudi proti istim, ki ne priznavajo naših najsvetejših pravic, je naša dolžnost“, pravi Rousseau.

Mi Slovenci odobravamo iz srca blage ideje velikega modreca, ter jih izvršujemo tudi v dejanji. Kateremu Slovencu je prišlo že kedaj v misel sumni čiti svoje nemške sosedo baš zaradi tega, ker se naudušujejo za velikana, na Götheja in Schillerja, ker ljubijo divno Heinejevo liriko, ali ker prisegajo na svojega Kanta in Schopenhauerja.

In celo ako ogreje semintija, osobito v poslednjem času, Bismarckova politika: „deutsch bis an die Adria“ mlade in stare glave onih, ki čujejo v vsaki slovenski besedi pogubni panslavizem, kdo bi podtikal enakim „vinskim“ idealom zloben namen, brezdomoljubje? Mi ne izzivamo niti sumničenja niti ne navajamo natančneje mnogo jasnih vzgledov, ki so se prigodili ob raznih prilikah „intra muros“ avstrijskih Nemcev in nemški mislečih drugih narodnostij, temveč tolmačimo, da je njihovo sumničenje o našem rodoljubju le neblaga in omikanega rodu nevredna zavist, ker si upamo avstrijski Slovani stoperv v zadnjem deceniji dihati lahneje in prosteje kot v onem veku, ko nismo bili nič drugega kot podlaga tujčevi peti. V daljavi, gledamo opravičen strah naših nemških sorojakov, strah pred omiko Slovanstva, ki koraka urnih korakov in v neutrudnem duševnem delu iz temine pozabljenosti na svetovno površje, na najvišje mesto, kjer se sodijo narodi ne samo po svoji fizični moči, temveč tudi po duševnem bogastvu.

In ta pogled v sinjo daljavo ni mikaven našim nasprotnikom. Ta pogled govori mnogo svetovnemu politiku, ki vé iz veke resnične in negoljufive učiteljice zgodovine, da ima vsak narod, ki si je svest svojega poklica, jutro, poludne, in — večer.

In nemštvo, globoko se klanjamo pred njegovo današnjo močjo in slavo, dovolj ne moremo občudovati njihovega ogromnega nakopičenega duševnega dela, a vender stopa Slovan veke in veke zatrt in zaničevan po stopinjah, po katerih je hodilo v začetku svojega dela toliko mogočnih drugih narodov,

kajti Slovan si je svest svoje naloge in svojega poklica.

Zaradi tega pristuje mnogim neblagim nasprotnikom zatreti pri rojstvu naš duševen trud, naše politične uspehe z najbolj zaničljivim orožjem brezznačajnega sumničenja o neblagem našem političnem smotru. Nam Slovanom ne ostaja družega kot trpeti in delati na duševnem polji, da osramotimo svoje sovražne neblage natolcevalce, saj dan, osode polen dan, ko se bodo merili in tekmovali mnogojezični narodi v rodoljubju v žrtvah ga premilo Avstrijo, ni morda daleč.

Tedaj izvedel bode svet, kaj zmore Slovan za svojo ožjo domovino in za njene svetinje.

Naša vest je čista. Naše rodoljubje je in ostane brez madeža, kot zlato svetilo se bode vedno na višavi avstrijsko rodoljubje slovansko „donec saxa erunt et montes et pectora nostra.“

Liberius.

Iz Rusije.

Dne 25. oktobra st. st. [Izv. dop.]

„Pravit. Vjestnik“ ima podrobnosti krušenja železničnega imperatorskega vlaka pod postajo Borki, Kursko-Harkovo-Azovske železnice. Bilo je dne 17. oktobra, okolu poludne; vlak vozil je po visokem nasipu mej postajama Taranovka in Borki. Carska obitelj je ravno končala zajutrek s spremstvom. Najedenkrat se je čutil strašen sunek, potem, drugi, tretji. Vagon salon spremenil se je v jedni minuti z spljunuto maso; vsa kolesa bila so vržena daleč proč; stene so se razbile na kose; streha pokrila je uboge ostanke vagona. Pod temi ostanki rešila se je po posebnej milosti božje carska obitelj. Vse v tej rešitvi vidimo čudo božje. Poleg salona, v ravno tistem vagonu, bila je ubita vsa prisluga carska; zrkala „meuble“ premenila so se v črepinje in treske. Vagon, v katerem je bila (šestletna) velika kneginja Olja Aleksandrovna, obrnilo je perpendikularno in nagnilo na breg nasipa; prednji del je odtrgalo in v to veliko luknjo je vrglo malo caričino ven na breg. Tudi velikega kneza Mihaila Aleksandroviča in kneza Obolenskega je vrglo skozi luknjo, ki se je naredila v majhnem oddelu salonskega vagona. Mali otroci carjevi ostali so brez

vsakih ran in so plakali le, ker neso videli poleg sebe svojih starišev. Čudeno rešena Olja Aleksandrovna bežala je k svojemu očetu in rekla: „Ne bezpokojsja, ja živá; toliko už daljše ne pojedu“. Vagon komunikacijskega ministra zdrknil je s tiru in se razbil na treske. Vagoni naskakovali so potem drug na drugega, treskali, razmetavali se na vse strani in po bregu valjali so se ostanki. Iz vseh 17 vagonov ostala sta cela dva prednja in trije zadnji. Slika je bila strašna, razbiti vagoni, raztrgana trupla, jok in stok ranjenih umirajočih; poleg tega hladan dež in strašno blato.

Gosudar se je prekrizal in zahvalil Boga za čudeno rešitev svojo in svoje obitelji. Potem pa je sam ogledal vse, dasi ga je udarilo v nogo; tako je tudi carica, dasi ranjena v roko, tolažila, obvezavala rane, za kar so trgali njeno perilo.

Začeli so iskati ubite in ranjence. Nekaterih ni bilo mogoče spoznati. O nekaterih ubitih in ranjenih pisal sem vam. Dozdaj je najdenih 21 ubitih in 37 težko ranjenih; govoré, da so še štiri trupla pod razvalinami.

Gosudar je hodil okolu vseh in vse tolažil z nauduševalnimi besedami in laskavimi pogledi.

Težko je ranjen še knez Šeremetjev, kateremu je zdavilo prsi in odtrgalo konec prsta.

Dobili so nov železnični vlak, in carska obitelj nastopila je pot še le takrat, ko so bili vsi ranjenci obvezani in ubiti položeni.

Na svojem daljšem potu srečaval je ruski narod svojega carja s čuvstvi največjega sožalenja in hvaležnosti k Najvišjemu, k Carju carjev, kateri je svojo milost Rusiji pokazal tako javno. Radost mešala se je s solzami in še zdaj človeku začne bti v strahu srce, ko pomisli, kaj bi bilo, ko bi poginila carska obitelj.

Narod naš, ki obožava svojega carja, oklenil se ga bode še tesneje. Potovanje in čudesa rešitev, s katero se je završilo, združilo je carja z narodom za vselej s takimi vezmi, katerih ni jedina sila ne more reztrgati. Narod, ves ruski narod, od vrhu do nizu, od mala do velika, vidi javno, da carja hrani Višja roka, da je on izbranič božji in da Bog sliši molitve pravoslavne Rusije o rešitvi blagočestivega carja. Ni mesta, ni vasi, kjer bi se

LISTEK.

Ukrajinske dume.

Česki napisal E. Jelinek; poslovenil Podvidovski.)

VI.

Bogdanov osvetnik.

(Konec.)

V tem času pokrili so Kazaki s prstjo sveže zemlje svoje brate, h glavam zasadili sulico in na njo obesili h križu bel robec v znamenje, da tu počivajo kosti častnih ljudij krščanskih. K ostalim mrtvecem nalezli so se črni ptiči.

Vrnila pa se je tudi kazaška družina k svojim vasem.

Slaven, vitešk je povrat. Pred atamanom na ponosnih konjih jahajo godci igrajoči na strune, popjevajoči in bijoči na bobne.

In ko se vrnejo v Berezovko, vselej pozdravijo junake s plesom in pogoščenjem. Žene se teše, devojke sipajo cvetje.

Le v koči Hrinčinej gospodari toga in jok. Žal! Ni se povratil mili Kazak, zaspal je Bogdan v večnem spanji in duša njegova je poletela v car-

stvo božje ob jednom z dušicami ostalih bojevnikov, padlih pri Starem selu.

Sam batko pristopi k Hrinki, poljubi njeno belo čelo, objame jo z rokama in jo nagovori s tešilnim glasom tako: Z roso solz pokropi step! Uplenili so nam junaškega sokola, tvojega jedinega orla!“ In sklonivši se batka še bolj k devojki, zašepeče jej tožno: „Njegovo srce prebodel je skrivljeni meč samega Mustafe. Njegovo oko zevalo je po tvojem sokolu, njegova sablja merila je le k Bogdanu! Danes je neverec ušel, ali dolg za Bogdana poplatimo!“

Kazaki pokimajo do zadnjega moža z glavami v znamenje, da dolg poplačajo, da Bogdana maščujejo.

Ali Hrinka zavrne, mahne z roko.

„Pravite, da je sam Mustafa prebodel mojega orla?“ reče Hrinka vprašaje za nekaj časa.

„Vodnik Tatarjev, Mustafa, Mustafa Hri!“ glasi se tih odgovor.

„Hvala i za to vest!“ zakliče grozno povsivši roko. Solze se ustavijo v devojčinem očesu, ali vsplameneli so ob jednom bliski strasti in groze.

Razšli so se Kazaki po kočah, Hrinka zaostala je v samoti.

O polunoci, ko že nihče ni bdel, ustavil se je pred Hrinčino kočo Bogdanov — konj. Često bil je s svojim gospodarjem pri teh vratih in tam se dobro imel. Krmila in gladila ga je nežna roka Hrinčina. Danes prvokrat stoji tu žalostno in kakor bi čakal povelja. Ko je tam za Starim selom divji Mustafa Bogdana vrgel s sedla, čutil je konj — Črt, da ne ponese več svojega gospoda h kočam. Spoznavši, kako je pustil uzdo iz rok in padel na zemljo brez duše, vspenjal se je plašno, umaknil se iz bojne vrste, bežal po bliskovo proč do daljne puste stepi. Niti konj kazaški noče biti plen bisurmanov. In žalostno je blodil do večera v visokem trstju, a naposled vrnil se h koči Hrinčinej.

Hrinka zauka pri pogledu na vernega „Črta“. Z vsem, česar je bilo v koči, pogosti „Črta“.

Družega dne zastrmela je vsa kazaška družina. Godile so se neverjetne reči! Hrinka je privedla „Črta“, okrašenega s trakovi in cvetjem, osedlanega z dragocenim turškim sedlom. Vrgla se je na batkine prsi, prosila je na njih s solzami v očeh, naj bi tega konja „Črta“ poslal od nje v dar krutemu Mustafi Krimu, vodniku bisurmanov, vragu sokola njenega jedinega.

„V dar?“

na pamet temu velikemu blagodejanju božjemu ne postavil več en spomin; časniki so napolnjeni dotičnimi telegrami.

V Borkvi vsprejel je narod carja naučeno; metropolit govoril je prilično „slovo“ in blagoslovil s čudotvornimi svetimi podobami carsko obitelj, ki je šla peš v cerkev.

Ko je gosudar pripeljal se v Peterburg, bila je stolica v praporih. Po ulicah stali so vojaki in kadeti v špalirjih. Car in carica odpravila sta se v Kazansko cerkev, kjer so člani svete Sinode služili zahvalno službo božjo.

23. oktobra izdal je car sledeči manifest:

Po nezapopadljivih potih Previdnosti izvršilo se je nad nami čudo milosti božje. Ondu, kjer ni ostajalo upanja na rešenje človeško, bilo je ugodno Gospodu Bogu na čuden način ohraniti življenje meni, carici, nasledniku carjeviču in vsej našej deci. Da zjedini mojitve vseh vernih podložnikov naših z našimi hvaležnimi molitvami o našem rešenju. V trepetnem spoštovanju pred sklepi Najvišjega verujemo, da skazana nam in narodu narodu našemu milost božja odgovarja gorečim molitvam, katere pošilja k Bogu slednji dan na tisoče vernih sinov Rusije, povsod, kjer stoji sveta cerkev in se časti ime Kristovo. Božja previdnost ohranila nam je življenje, posvečeno blagru ljubljene domovine, da nam dá silo, verno dovršiti veliko delo, za katero smo poklicani po njegovi volji.

Aleksander III.

Gotovo pridružijo se vsi dobri ljudje k zahvalnim molitvam ruskega naroda, znajo, da je ruski car najkrepčejša zaščita evropskega miru, katerega blaginje daj nam Bog uživati mnogo mnogo let.

Razume se, da vsi govorimo o tem čudesnem rešenju in da so vsi listi napolnjeni izveštiji in podrobnostmi o kršenju vlaka; razume se tudi, da ni v Rusiji ust, ki bi ne proklinjale dotične železnične židovske „kompanije“, ki si je stekla Herostrovovo slavo v ruski zgodovini, in na katerej je car s svojo roko odtrgal kos špale (praga) ter ga oddal kot „corpus delicti“ k sodbeni preiskavi. Ravno na tistem mestu bilo je že kršenje letos, 8. julija, no k sreči je bil le eden ubit in nekoliko ranjenih. Židovi so podkupili bržkone človeka, ki je sestavil zapisnik, in še le zdaj je vse to prišlo na dan. O preiskavi, katero vodi prokuror kasacijskega oddelka, gosp. Koni, poročal vam bom podrobno.

Kudejar.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 15. novembra.

Poljski državnozbornski klub naročil je članom svojim v budgetnem odseku, da naj delajo na to, da se v Galiciji število sodnih uradnikov pomnoži, da Galicija dobi zmožnih in spretnih juristov. Sedaj primanjkuje pri galicijskih sodiščih delavni, močij. Drugi klubi desnice bodo najbrž podpirali želje Poljakov. Žeteli bi seveda bilo, da bi se pri imenovanju sodcev v Galiciji oziralo tudi na znanje ruščine, to bi se tem lažje zgodilo, če se sodnje osobe pomnoži.

Mestni zbor **Praški** je sklenil, da se pošlje državnemu zboru peticijo, da se v državni proračun za prihodnje leto ustavi primerni državni donesek,

„V dar!“

In kazačkine ustnice se zategnejo v zaničljiv posmeh.

Začude se kazaki, zamisli se ataman.

Stoprv po trenutku dvigne glavo in — privoli.

In milo se jim je storilo po Kazačini. Zvezanemu ujetniku dali so v roko uzdo „Črtovo“, da bi odvel konja k tatarskemu vojskovodji Mustafi.

Konj se vpenja, ali ne odtegne se silnej roki jettnikov. Šel je...

Hrinka je gledala za ponosnim konjem, da je izginil v stepnih parah. Blagoslovila ga je na pot, spremila ga z besedami, sladkimi, nežnimi. —

* * *

Čujte sedaj, kako zveni stara duma.

Ošabni Mustafa Kri prejel je dar brez zadrege. Le molče je sklonil čelo z dovoljenjem, da vsprejme dragoceno žival. Ni bilo mej tatarskimi konji znamenitejšega konja, da i samemu hanu bil bi v čast in slavo.

Ni zadržtel!

Na to je Mustafa, večji prijatelj konju nego ljudem, želel takoj jezdiški skusiti slavnega konja.

za regulovanje Vltave od Melnika do Prage in češki klub naprosi, da bode podpiral peticijo. Mladočeh dr. Podlipny je predlagal, da bi se tudi mladočeški klub poprosil, da podpira peticijo, čemer je zbor pritrdil. Ravno tako je bil vsprejet predlog Černega, da se peticija razdeli vsem državnim poslancem. Zavrgel se je pa predlog dr. Podlypnega, da bi se peticiji ne dodal nemški prevod zaradi pomislika, da bi se potem nečeški poslanci ne mogli seznaniti z vsebino peticije ter bi jo zaradi tega ne podpirali. Nadalje se je posvetovalo, da bi se zopet poprosilo vlado, da bi češko realno gimnazijo vsprejela v državno oskrb. Sklenilo se je pa na predlog poslanca Kyla, da se zavod razdeli v češko gimnazijo in višjo realko, ker Gauč ne mara za kombinovane šole. Gimnazija naj bi se potem vzela v državno oskrb, realko bi še nadalje vzdrževala občina z deželno podporo. Nadalje se je sklenilo prositi na kompetentnem mestu, da se osnujeta dve novi učiteljski v Pragi.

„Narodni Listy“ zahtevajo, da bi se v **vojni zakon** vsprejela določba, da letoletni prostovoljci smejo napraviti častniški izpit v materinščini in da bi zadostovalo ono znanje nemščine, kakor na Ogerskem. Ta zahteva je pač opravičena in zlasti važna za Čehe, kateri imajo čisto češke srednje šole, v katerih še nemščina obvezni predmet ni. Dosedaj že marsikak Čeh ni napravil častniškega izpita le zaradi tega, ker je premalo več v nemščini.

Vnanje države.

Po poročil iz **Srbije** sme se soditi, da bode pri prihodnjih volitvah za veliko skupščino zmagali radikali, če bodo volitve res svobodne. Tak izid se pa še popraviti ne bode dal, ker v veliko skupščino kralj ne imenuje nobenega člana. Govori se, da se bodo naprednjaki in liberalci po nekaterih krajih združili proti radikalcem, pa tudi taka zveza pri svobodnih volitvah ne prepreči radikalne večine. Nekateri posadke so se poslednji čas pomnožile. Sodi se, da s tem hoče vlada uplivati na volitve. To je prav lahko verjeti, kajti v Srbiji se je dosedaj skoro vsaka vlada mešala v volilno borbo.

Rumunski zbornici sešli sta se predčera. Sedaj se bode kmalu pokazalo, če je res vladna večina tako velika, kakor so zagotavljala vladna glasila, kajti ne ve se še zagotovo, bode li konservativci podpirali vlado. Brez njih pa vlada še nema večine. Posebno vnanja politika sedanje vlade ne ugaja konservativcem, kateri bi radi, da se Rumunija bolj približa Rusiji. Vlada hoče zbornicama predložiti več jako važnih reform, s katerimi se nadeja, da bode zadovoljilo prebivalstvo.

Hudo je „Nord. Allg. Zeit.“ jela napadati **Francijo**. Kot povod temu je članek v nekem francoskem listu. Vsak trezno sodeč človek pa mora vedeti, da dotični članek ni pravi povod jezdi Bismarckovega glasila. V Berlinu se jezdi, da je s pomočjo Francije Rusija dobila posojilo. Res, da se tega posojila udeležje tudi nemški bankirji, toda slednji so šele tedaj izrekli se, da so pripravljeni Rusiji kaj posoditi, ko so videli, da bi dobila denar tudi brez njih. To, da so francoski kapitalisti Rusiji pomagali, da dobi posojilo pod ugodnimi pogoji, je velicega politiskega pomena. Sedaj Bismarck ne more več, kadar bi se mu zljubilo začeti borbe proti ruskemu rublju, in Rusija si bode bolj prizadevala približati se Franciji. Baš to je, kar napravlja strah v Berlinu. Poleg tega je pa še mogoče, da se ta čas vnanja politika avstrijska kaj premeni v škodo Nemčiji, ter bi utegnili priti do tega, da bi se morala Nemčija sama braniti na dve strani.

Novi predsednik **severnoameriških** držav general Benjamin Harrison je pristen Američan, po njegovih žilah pretaka se celo indijanska kri. Jeden njegovih prednikov bil je oni general Toma Harrison, katerega so dne 13. oktobra 1660 usmrtili

Sklicaj je tropo svojih otročjih tovarišev, da bi ž njimi jahali do trstja.

Mustafa skoči prvi v sedlo — kazaškemu „Črtu“ v sedlo!

Hoj, Gospod, groza se polasti bisurmana.

„Črt“, čutivši v sedlu nekrščansko telo, upre se z zmajevo zlobo. Še preje, nego so mogli bujno žival ukrotiti, dokonča svoje delo:

Tatarskega jezdeca vrgel je na zemljo, pohodil njegovo telo, razbil glavo s podkvo. —

Tako je poginil Bogdanov vrag Mustafa Kri!

Prestrašeni neverci pa so dolgo preganjali v besnem diru bežečega Črta. Ali ubežal jim je v široke nepreglednej stepi brez sledu.

Ko je drugič izšlo solnce za kurganom, stal je Črt zopet pri koči Hrinčinej.

Kazačka šla je ven pozdravit vernega konja.

Žival maje viteški z glavo, stisne se krotko in iz zapenjenih ust izpusti čop vlas na odprto dlan Bogdanove golobice.

Bili so to vlasje Mustafe, neuljudnega neverca.

Tako so ga naučili!

Oj, verni maščevalec, ne smeli bi molčati o tej znamenitosti niti stari spevi, niti zvoki ukrajinskih lir!

v Londonu, ker je bil podpisal smrtno obsodbo Karola V. Jeden naslednik njegovih je bil iz Anglije odšel v Virginijo, kjer se je poročil z unukinjo indijanske princesinje Pocahvetas, hčerjo kralja Posohatana Sahema. Situ iz tega zakona Benjamin Harrison podpisal je dne 4. julija izjavo, s katere se je proglasila nezavisnost

Dopisi.

Z Dunaja 14. novembra. [Izv. dop.] Tod jako ugodnimi avspicijami pričel je slovenski klub na Dunaji svoje tretje leto. Izboren je bil prvi letošnji večer, toda drugemu, koji je bil dne 10. t. m. ne najdeš lahko para, v katerem si bodi društvenem življenju. Mladi in stari Dunajski Slovenci, dijaki in možje v visocih službah, prihiteli so v obilnem številu ta večer v hotel Royal, da čujo govoriti prvaka naših pisateljev g. prof. Stritarja. Bil je to večer, s katerim sme se ponašati slovenski klub. Mej prišleci zapazili smo tudi tri slovenske poslance gospode Šukljeja, dr. Ferjančiča in Hrena; družih ni bilo. In berilo Stritarjevo? Pač znano je vsacemu Slovincu, kako odlikujejo njegova spisi po obliki in vsebini; toda v spisu „Levstik“ presegel je samega sebe. Saj veljalo je opisati moža vzornega vsem Slovincem, moža značajnega, neupogljivega in plemenitega; in kar je še več: veljalo je opisati prijatelja in učitelja svojega. Morda vname se tudi mej nami Slovenci nekoč prepri, kdo je večji: Stritar ali Levstik, kakor je bil nekdanj mej Nemci zaradi Schillerja in Götheja. Toda sme se že danes reči tudi o nas: Bodimo veseli, da imamo taka dva korenjaka!

Gotovo ne bi ustregel gospodu pisatelju, ako bi na dolgo in na široko hvalil njegovo berilo. Delo, ki ima iziti v „Ljubljanskem Zvonu“, hvalilo bode se samo. Vender ne morem si kaj, da ne opišem v nastopnih vrsticah vsebine tega berila, da se seznanijo Slovenci v domovini kakor hitro mogoče z njim.

„In zdaj še ti!“ tako vzdihnil je g. pisatelj, ko čul je prežalostno novico o smrti Levstikovi. Tako bilo mu je ko veliki petek, ko se ugaša pri oltarji sveča za svečo, dokler ne ostane le še jedna. Primerja se dalje vojakom v boji, kojemu žvižgajo krog glave. zdaj pade jeden njegovih tovarišev, zdaj drugi, in videč slednjič, da stoji le še sam, vsklikne: Zdaj pa prideš na vrsto tudi ti! Tako je človeku, komur smrt odvaja prijatelja za prijateljem, polasti se ga tožna misel: Tudi ti pojdeš za njimi, pripraviti se ti bo treba! Ima trenotke, ko misli, da tava po samoti, kjer nikdo ne umeje njegove govorce. Gosp. pisatelj imel je mnogo odličnih prijateljev, mnogo jih je padlo pred njim, jeden v mladosti, drugi krepak v moških letih. Toda, kar je čutil o smrti Levstikovi, to ostane nepopisano. Atence je grdila narodna nehvaležnost; Slovenci pač časte svoje slavne moze. Dva prvaka sta, kojih v življenju neso čislali, sovražena in preganjana sta bila od naroda svojega: Preširen in Levstik. Preširnu dal je mlajši rod zadoščenje za vse krivice očetov svojih in Levstika čaka še to. Da je Levstik moral v prezgodnji grob, krivo je bilo trpljenje dušno in telesno, koje je prebil v prejšnjih letih svojih. Križ težak nosil je Levstik, krvavo je bil bičan, in žalibog bičali so ga odlični in spoštovani možje.

Po tem prekrasnem uvodu omenja gospod pisatelj, da ne bode čital biografije Levstikove, tudi ne bode ocenjeval njegovih del, ampak povedal bode le, v kaki dotiki bil je on z Levstikom, kaj bil je Levstik njemu. Oba sta Laščana. „Ko bi jaz prišel še jedenkrat na svet“, — poudarja čitatelj — „in bi si mogel izbrati tudi kraj, prišel bi zopet tam na svet. Mnogo lepših krajev ima naša domovina, ali Laščanom jednacihi ljudij ne dobi se lahko“. Levstik rojen je v Retjah, vasi blizu Lašč. Prebivalci imenovali so ga: Retinjski gospod. Neko neoelejo po 10. maši pokaže mu ga mati rekoč samo to: Retinski. Mati so ga spoštovali. Videl ga je takrat le od zdej, in še sedaj ga vidi, kako krepko in odločno je stopal. Tako znal je stopati samo Levstik. Součenec mu ni bil. Jedenkrat ogovoril ga je v Alojzijeviči, kjer je bil duša vseh, a ne posebno prijazno. Po jako mikavnem opisu tedanjega življenja in gibanja učencev v tem zavodu, omenja, da je v 4. ali 5. šoli spisal Levstik gledališki prizor, v kojem sta bila vodja in hlapec glavni osobi. Prizor igral se je jedenkrat, v njem je igral ulogo hlapčev Levstik sam, a ponavljal se ni več. Levstik imel je komično žilo, obraz znal je premenjevati, in igral

je ko najboljši igralec. — Pozneje spisal je igro: „Razbojniki“, v koji se je mnogo kielo in robato govorilo. Ko mu je nekdo očital, da se tako ne sme govoriti, odrezal se je Levstik: Kaj češ ali naj govore razbojniki ko svetniki, ka-li? — V roko prišle so mu tedaj tudi L. prve pesni, jako dovršene po obliki in vsebini. L. bil je vedno prvi v razredu; a vendar ni napravil zrelostnega izpita, zbolel je v osmi šoli, in ko je ozdravel ni si upal, ker hotel je napraviti izpit z odliko, a bal se je matematike. Kako drugačno bilo bi njega življenje potem! Šel je v Olomuc k nemškemu viteškemu redu, a tudi tam ni našel zavetja. Ne od tujcev zadel ga je udarec, ampak iz domovine prišel je poguben oblak. Pesni njegove prišle so na svetlo. Kako smo jih vsprejeli, ne more se popisati. Velikansk bil je prevrat v šoli, druge knjige imele so mir, kamor si pogledal, učili smo se Levstika na pamet in ga deklamovali. Ali neki moške niso bili tako naučeni. V gimnazijo udarila je prva strela. Vodja vprašal je prijazno dijake, kdo ima L., in potem ukazal strogo, da mu ga prinesó. Dati so mu ga morali, misleč si: Tu ga imaš, beri ga, jaz si pa kupim družega! — Po šoli šli so v tiskarno, a tu reklo se je, da je L. ves razprodan. Toda ni bilo res. Udarila je druga strela v tiskarno. — Tretja udarila je na Moravsko, v pribežališče Levstikovo. Pesnik zanimal se je za svoje prvence, pisal je g. Stritarju večkrat in on njemu. Pisma L. brala so se javno v šoli. A čul je to neki profesor, poslušajoč pri vratih. Kmalu bili bi izključili ga iz šole. — V Olomuci pa pokliče vodja Levstika, pravi mu, kako ga čišla, a vendar primoran mu je dati slovo. — Zakaj? — Poda mu knjižico, njegove pesni, koje so bile vse polne opazk: bogokletstvo, frivolno i. t. d.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Z Dunaja) se nam piše dne 14. t. m.: Gospod Danilo Majaron, odvetniški kandidat in Fran Prevc, pravni praktikant, bila sta danes na Dunajskem vseučilišču promovirana doktorjema prava. Gosp. Majaron ni bil osobno navzoč in zastopal ga je pri promociji državni poslanec g. dr. Ferjančič.

— (Zoper ponemčevanje slovenskih šol) sklenila je potrebne korake občina Jurklošter v Laškem okraju, ušolana v šoli v Jurkloštru in St. Lenartu ter je potrebne uloge že odposlala na naučno ministerstvo, oziroma deželni šolski svet. Priznati moramo, da se občine Laškega okraja v tem oziru najbolj pridno gibljejo, tako da je še treba samo sklepov od par občin, da bode glede šol v Laškem okraju vse urejeno.

— (Tehniško društvo za Kranjsko) ima danes zvečer ob 1/8. uri pri Maliči shod, pri katerem bode, kakor smo včeraj že omenili deželni inženir g. Vladimir Hraskey predaval o kanalizacijah v obče, posebno pa o kanalizaciji v Ljubljani.

— (Učni črteži) za ljudske šole na Kranjskem izšli so v nemškem jeziku in se razposlali. Za temi pridejo kmalu na svetlo tudi učni črteži v slovenskem jeziku. Zakaj so nemški črteži bili prvi, nam pač ni umevno.

— (Nabiranje krajepisnih imen.) V novjšem času poslali so ugodne odgovore gospodje: župnik Narobe: za Zapoge pri Vodica; kurat Primožič: za Vrabče pri Št. Vidu nad Vipavo; kurat Černè: za Barkovlje pri Trstu; učitelj Petriček: za Žalec; bogoslovec Ivančič in Kodermac: za Kamno pri Kobaridu; dijak Dokler: za Višnjo Vas pri Vojniku; župnik Prežel: za Mavčiče, kaplan Lavrenčič: za Cerklje, Spodnji Bernik, Šmartno, Grad, Štefanjo Goro in Zalog — fare Cerkljanske na Gorenjskem; župnik Sila: za Veliki Repen (Repentabor) pri Sežani; bogoslovec Smolnikar: za Loke, Hruševko in Šmartin pri Spodnjem Tuhinju; župnik Ferjančič: za Zavrac pri Idriji; vikar Hebat: za Vojšćico na Krasu; n. propovednik J. Gomilšak v Trstu: za Biš, Trnovce, Bišečki Vrh, Ločič in Gočovo v Slov. Goricah na Štajerskem. Hvala jim vsem!

— (Dijaška kuhinja v Celji.) Kot pokrovitelj je pristopil dijaške kuhinji v Celji gosp. Peter Majdič, posestnik paromlina v spodnji Hudinji v Celji ter spletal svoto 50 gld. Bodi mu v imenu učeče mladine izrečena domoljubna zahvala!

— (Učiteljski Tovariš.) List za šolo in dom ima v 22. številki nastopno vsebino: Trmoglavost. Spisal Ivo Trošt. — Knjiga Slovenska. —

Dr. Ivan Anton Scopoli. Spisal Fran Kocbek. — Ogovor učencem o slavnosti cesarjeve štiridesetletnice. Spisaj Jakob Dimnik. — Učiteljska zborovanja v Ljubljani. — Književnost. — Dopisi. — Premene pri učiteljstvu. — Razpis učiteljskih služeb.

— (Vreme.) Ostri mraz, trajajoč par dni je odjenjal, danes tudi sneg ne naletava. Drugod pa je moralo biti mnogo zametov, ker so se današnje pošte, posebno Dunajska, zakasnile za več ur.

— (V Postojino) došlo je včeraj iz Trsta pet nemških častnikov in 38 pomorskih kadetov ogledat si slavno jamo.

— (Kmetijsko predavanje) o trtni uši bode imel tajnik kmetijske družbe Gustav Pirc v nedeljo 18. t. m. dopoldne po cerkvenem opravilu (to je ob 1/2 9. uri) na Slapu in popoldne po cerkvenem opravilu v Planini nad Vipavo. V nedeljo 25. predaval bode pa v Podragi in na Gočah, in sicer ob uri, ki se bode še določila. Dnevi za predavanje v Vipavi, Vrhpolji in Budanji se bodo pozneje določili.

— (Starešinstvo v Šmarjah) [Gor.] sklenilo je v svoji seji dne 23. oktobra štiridesetletno vladanje presvetlega cesarja slaviti tako: 1. Dne 24. t. m. zvečer kres, streljanje topičev in pritrkovanje zvonov. 2. Dne 25. t. m. zjutraj budnica s streljanjem topičev in pritrkovanjem zvonov. Ob 10. uri slovesna sv. maša, koje se udeleži obč. starešinstvo in šolska mladina. Po sv. maši obdaritev šolskih otrok s knjižico „Cesar Franc Jožef I. 1848 do 1888. 3. Popoldne služba božja in pol ure po tej veselici v prostorih gosp. Filipa Poljšaka, pri kojej deluje šolska mladina in cerkveni pevci, s tem vsopredom: 1. Godba, 2. slavnostni govor, 3. kantata, 4. deklamacija, 5. petje. 6. igra: „Oče naš, kateri si v nebesih“. Gledališka igra v jednem dejanji (igrajo šolski otroci), 7. petje, 8. šaljivi prizor, 9. petje. Ustopnina k veselici 20 kr. sedeži 10 kr. Ker je čist dohodek namenjen ubogej šolskej mladini, se radodarnosti ne stavijo meje. 4. Po veselici pri gosp. Filipu Stubelji banket za osobo 1 gl. Kdor se ga misli udeležiti, prosi se naj bi vsaj do 23. t. m. naznanil dotičnemu. Posobnih vabil se ne bo razpošiljalo. K obilnej udeležbi najuljudneje vabi slavnostni odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kodanj 14. novembra. Nadvojvoda Viljem dospel zvečer semkaj. Na kolodvoru vsprejela ga je kraljeva obitelj.

Berolin 14. novembra. „Kreuzzeitung“ potrjuje, da pride car še le spomladi v Berolin.

Peterburg 14. novembra. „Severno agentsvo“ javlja: Da se je opustil Harkovski vojaški okraj, uplivali so zgolj ekonomični nagibi. Vojni budget prištedil je s to premembo 180.000 rubljev.

Sofija 14. novembra. („Agence Havas“:) Po inozemstvu razširjene vesti o atentatu na princa Ferdinanda so neosnovane. Povsod vlada mir in red.

Pariz 14. novembra. Revizijski komisijon izrekel se je za odpravo senata in predsedstva republike.

Dunaj 15. novembra. Cesar imenoval Kristijana, kralja danskega, polkovnikom imajteljem 75., Oskarja, kralja švedskega polkovnikom imajteljem 10. pešpolka. — Brambeni odsek je končal generalno debati in soglasno sklenil, da se preide v sp. cijalno debato. Poročevalcem izvoljen grof Friderik Kinsky. — „Vaterland“ izjavlja, da se je koncem tega meseca določeni katoliški shod iz političnih nagibov odložil do meseca maja.

Monakovo 15. novembra. Vojvoda Maks umrl.

Razne vesti.

* (Maks, vojvoda bavarski,) oče naše presvetle cesarice, praznoval je 9. t. m. v Tegernseeji svoj 80. rojstni dan. Dva dni kasneje, to je 11. t. m. je pa visokega gospoda mej obedom zadel mrtvoud. Po poročilu 12. t. m. došlem ua Dunaj se vojvodi zavest še ni povrnila, stanje je prav resno in nevarno.

* (Bismarck — doktor bogoslovja.) Teologična fakulteta na vseučilišču v Giessenu podelila je knezu Bismarcku 10. t. m. povodom rojstnega dneva Martina Lutherja dostojanstvo doktorja bogoslovja.

* (Letošnje povodnji) prouzročile so zlasti po južnem Tirolskem obilo škode. Po uradnih

izkazilih znaša n. pr. vsota škode samo v 25 občinah okrajnega glavarstva Bocenskega že 312 tisoč 56 gold., od katerih pripada uimi na pobištvih 26 268 gold., na poljskih pridelkih 128.085 gold., na zemljiščih 111.491 gld., na javnih, to je občinskih posestvih 39.199 gld itd.

* (Samomor.) V Egerji ustrelil se je 12. t. m. blizu kolodvora Henrik Reichhold, nadporočnik v 73. pešpolku. Povod samomoru je neznan.

Vabilo.

Z ozirom na mnogovrstno pevsko gradivo za slavnostno besedo dne 2. decembra naj izvolijo udeležiti se v polnem številu pevske vaje v petek dne 16. novembra vsi gospodje člani čitalniškega pevskega zbora.

Pevski odbor.

Poslano.

Neizogibljivo! S to besedo začenja se anonasa v današnji številki, katera priporoča novo, po slavnem zdravniku dr. Pinkas-u izumljeno sredstvo, Roberantium (lase ustvarjajoča tekočina), katero je pri izpadanju las, pleših, golobradcih in osivelih že neverjetno mnogo koristilo in doslej v svojih uspehih ni bilo še doseženo. Nečemo na dolgo in široko razkladati ter hvalisati to iznajdbo, kakor bi za služila, temveč opozarjamo p. n. čitatelje na dotično anonso in priporočamo poskusiti s tem sredstvom. Ako ne bi imelo uspeha, pripravljen je izu mitelj denar brez ugovora povrniti

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-8)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—263)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji

12. novembra:

Pri Stonu: Trapsia, Dobler, Schweikart iz Baujalu. — Walter z Dunaja. — Weisenbek iz Monakovega.

Pri Maliči: Stare iz Maribora. — Willms, Sturle, Reitter, Hofman, Mayer, Reingruber z Dunaja. — Jelinek iz Brna. — Rottenbacher iz Gradca.

Pri južnem kolodvoru: Kafu iz Pulja. — Brauner z Dunaja.

Pri atriskem cesarji: Illij iz ?.

Umrli so v Ljubljani:

14. novembra: Janez Bekč, užitinski paznik, 54 let. Tržaška cesta št. 19, za jetiko. — Jožef Markel, zasebnik, 83 let, Salendrove ulice št. 4, za oslabljenjem.

Tržne cene v Ljubljani

dne 14. novembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	634	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	422	Surovo maslo, „	90
Ječmen, „	422	Jajce, jedno „	3
Oves, „	244	Mleko, liter „	8
Ajda, „	422	Goveje meso, kgr.	56
Proso, „	439	Telečje „	50
Koruza, „	439	Svinjsko „	52
Kroupir, „	232	Koštrunovo „	34
Leča, „	12	Pišanec „	35
Grah, „	13	Golob „	17
Fižol, „	11	Seno, 100 kilo „	250
Maslo, kgr.	1	Slama, „	232
Mast, „	76	Drva trda, 4 metr.	680
Špeh frišen „	54	„ mehka, 4 „	440

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
13. nov.	7. zjutraj	741.1 mm.	— 4.6° C	sl. svz.	obl.	180 mm.
	2. popol.	741.7 mm.	— 2.4° C	sl. svz.	snež.	snega.
	9. zvečer	742.6 mm.	— 3.8° C	sl. svz.	snež.	snega.
14. nov.	7. zjutraj	741.7 mm.	— 4.0° C	sl. svz.	obl.	1.1 mm.
	2. popol.	741.4 mm.	— 1.2° C	sl. svz.	snež.	snega.
	9. zvečer	744.1 mm.	— 2.6° C	sl. svz.	obl.	snega.

Srednja temperatura — 3.6° in — 2.6°, za 7.7° in 6.5° pod normalom.

Dunajska borza

dné 14. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	81.95	82.10
Srebrna renta	82.60	82.75
Zlata renta	109.90	110.20
5% marcna renta	97.50	97.40
Akcije narodne banke	876.—	876.—
Kreditne akcije	306.—	306.80
London	121.95	121.95
Srebro	—	—
Napol.	9.66	9.65 1/2
C. kr. cekini	5.77	5.77
Nemške marke	59.80	59.82 1/2

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	70 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	173	75
Ogerska zlata renta 4%		101	15
Ogerska papirna renta 5%		92	25
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.		104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi		123	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice		—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice		99	60
Kreditne srečke	100 gld.	182	60
Rudolfove srečke	10	19	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	112	50

Abiturijent

z izredno lepo pisavo, išče službe pomožnega uradnika.

Kdo? pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(775-1)

Prodaja lesenega blaga.

Iz konkursne mase tovarne lesenega blaga prodado se prostoročno proti gotovemu plačilu zaloge

orehovit podbojev (plohov), desk, parketov, letvic, vrtnarska oprava, enojni in dvojni furnir, puškina oblesja in kopita itd.

Te stvari se morejo ogledati v tovarni poleg Tržiča na Gorenjskem. če se poprej naznani oskrbniku mase dr. Robertu pl. Schrey-u, odvetniku v Ljubljani, kateri daje tudi daljna pojasnila in vsprejema kupne ponudbe do konca novembra t. l.

(780-1)

DR. VALENTINA ZARNIKA ZBRANI SPISI.

I. ZVEZEK:
PRIPOVEDNI SPISI.

UREDIL
IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slovenskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zarnikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena knjižici je 1 gld. — Dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani.

LEOPOLD SLOVŠA po dom. SELAN

mesarski mojster

v Šolskem drevoredu št. 12

prodaja od danes naprej

meso od pitanih volov

zadnje po 48 kr. kilo,
sprednje po 36, 38 in 40 kr. kilo.

Zagotavlja najtočnejšo postrežbo, pripravljen sem, ako se želi, doposlati meso tudi v stanovanje.

Za mnogobrojna naročila se priporoča

s spoštovanjem

Leopold Slovša,
mesarski mojster.

(779-1)

Natječaj.

U smislu zaključka občinskega zastupstva od 8. novembra 1888 razpisuje se ovim natječaj za

mjesto občinskega tajnika

sa godišnjom plačom od forinta 600 a. vr.

Molitelji imadu podnesti svoje molbe ovomu glavarstvu do zadnjeg novembra 1888 kroz svojo predpostavljenu oblast, ako se nalaze u kakvoj službi, i dokazati sve one prednosti, koje se zahtjevaju za takvu službu, kao dosadanja praksa, poznavanje jezika i. t. d.

Glavarstvo občine Kastav (u Istri),
dne 8. novembra 1888.

(772-2)

Glavar: Munič s. r.

Takoj delujoče.

Uspeh zajamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpalih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zajamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. Eduardu Mahr-u; v Trstu A. Prazmarer, P. Prendini; v Gorici lekar C. Cristofaletti; v Reki lekar J. Gmeiner; v Celji Ed. Fellé; v Mariboru J. Martinz; v Građci: Kasp. Roth, Murplatz 1.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepotilno sredstvo, ki naraja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase cena 85 kr.

Ni sleparija!

(651-3)

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivajoče sredstvo proti kurjim ocesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah, proti bradavicam in vsem drugim trdim izraskom kože. — Uspeh zajamčen. — Cena škatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:
L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swo-boda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem D. Rizolli; v Kamniku J. Moenik; v Celovci A. Egger, W. Thurnwald, P. Birnbacher; v Brezah A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsebergu A. Huth.

Ta obliž dobiva se le v jedne velikiosti po 60 kr.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste“.

(9 4-2)

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000

mark

kot največji dobitnik v najsmre-nem slučaju ponuja velika od Ham-burske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
1 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	75000
1 dobit. a mark	70000
1 dobit. a mark	65000
2 dobit. a mark	60000
1 dobit. a mark	55000
1 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	40000
1 dobit. a mark	30000
8 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
103 dobit. a mark	3000
206 dobit. a mark	2000
612 dobit. a mark	1000
888 dobit. a mark	500
30199 dobit. a mark	148
16991 dobit. a mark	300, 200,
150, 127, 100, 94, 67,	
40, 20.	

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima 98.000 srečk, od katerih se izžreba 49.100 srečk. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,345.605 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 49.100 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih suksesivno gotovo izžreba.

Glavni dobitek prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 55.000, v tretjem na 60.000, v četrtem na 65.000, v petem na 70.000, v šestem na 75.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Podpisana trgovska hiša uljudno vabi k udeležitvi te velike denarne loterije.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštni nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštenu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtnina originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob jednem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančnejše. Takoj po žrebanji dobi vsak udeleženeec uradno, z utisnjenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

30. novembrom 1888.

nam doposlati.

(700-8)

VALENTIN & CO.,
Bankgeschäft,
HAMBURG.